En Joan Vidal encerta amb aquesta divertida línia de caire esportiu que busca l'espai lliure a la banda esquerra de la via *El Kraken*. Molt assegura, en l'única cosa que ens haurem de concentrar és en gaudir d'aquest bon pany de paret, deixant, això sí, l'exposició i el compromís a peu de via. L'orientació oest de la paret la converteixen en un bon objectiu pels matins més calorosos.

Via: Viatge Apatxe

• Zona: Montserrat – Clot de la Mònica

Dificultat: 6b (MD+)
Dificultat obligada: 6a
Llargària: 100 metres
Grau d'exposició: Baix
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via totalment equipada amb parabolts

• Material: 11 cintes exprés

Orientació: OestValoració: ****

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparquem a la banda dreta. Deixem el cotxe al costat de la pista i seguim el camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que trobem una desviació a mà dreta que ens porta a la cara oest de La Pastereta. Flanquegem cap a l'esquerra per sota de la via <u>Diedre Bonington</u>. Seguim fins que trobem un trencall que puja fins al peu de via amb alguna corda fixa al tram final.

L0(IV-)

Abans d'iniciar la via pròpiament dita haurem de grimpar una placa inclinada per atènyer la primera reunió. A meitat de camí trobarem un parabolt. 40 metres.

L1(V+)

La primera tirada és una bonica diagonal cap a l'esquerra (no sortir recte per la via *El Kraken*), molt ben assegurada -com tota la via- on anirem trobant tota mena de forats i relleus que fan de l'acció d'escalar una experiència del tot satisfactòria. Potser trobem un parell de punts on la dificultat és una mica més alta, però res que no es superi amb una mica de col·locació. 30 metres i 11 parabolts.

L2(6a)

El segon llarg, tot i que curt, és preciós. Avancem per una bona placa vertical, esquitxada de

foradets, on haurem de moure'ns fent ziga-zagues cercant la millor opció i on un bon treball de peus ens ajudarà força. 18 metres i 8 parabolts.

L3(V+)

El tercer llarg s'inicia amb un pas potent que ens situa sobre una bonica placa de roca genial on gaudirem d'uns metres d'escalada prou vertical abans que la paret es vagi ajaient per arribar a la reunió amb una agradable grimpada. 30 metres i 9 parabolts.

L4(6b)

Sens dubte el llarg estrella. Sortim cap a l'esquerra (no anar a la dreta pel *Kraken*) per encarar un fantàstic mur, a trams lleugerament desplomat. Avancem uns metres recte fins que ens decantem cap a la dreta per després tornar cap a l'esquerra, sempre anant de forat a forat en escalada atlètica més que tècnica. A l'expansió de més a la dreta val la pena posar-hi una cinta ben llarga, per estalviar-nos el fregament de les cordes. Abans d'arribar a la reunió haurem de superar una marcada panxa que esdevé el pas clau del llarg. 25 metres i 11 parabolts.

Descens:

La via és rapelable, però també podem baixar a peu, seguint la carena de la Petereta fins que anem a trobar el camí que baixa de Sant Joan. El prenem en direcció al Clot de la Mònica.

El que més m'ha agradat:

- Molt variada en passos; tots els llargs són bons.
- Mantinguda i amb un darrer llarg que et deixa els braços calents.
- Roca molt bona.

El que no m'ha agradat tant:

Segona reunió molt incòmoda.